

NORGES HØYESTERETT

Den 28. september 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Bull, Kallerud og Bergsjø i

HR-2015-01960-U, (sak nr. 2015/1731), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Øivind Sterri)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om å avvise en anke over tingrettens inndragningsavgjørelse.
- (2) Halden tingrett avsa 18. august 2015 dom med slik slutning:
 - "1. A, født 10.00.1976, dømmes for overtredelse av straffeloven § 162 annet jf. første ledd til fengsel i 2 – to – år og 3 – tre – måneder. Til fradrag i straffen går 321 – trehundreogtjuen – dagers utholdt varetekt pr. 14.08.2015.
 2. Til fordel for statskassen inndras Ford Focus med litauisk kjennemerke 0 000, 1 stykk TomTom GPS, og en Nokia mobiltelefon, jf. straffeloven §§ 35 annet ledd, 37 b, 37 c og 37 d."
- (3) A anket over dommen. Anken rettet seg mot straffutmålingen og inndragningen av bilen. Bilen eies av besteforeldrene til A' kone, som bor i Litauen.
- (4) Borgarting lagmannsrett traff 15. september 2015 beslutning og kjennelse med slik slutning:

"Anken over straffutmålingen henvises til ankeforhandling.
Anken over inndragningen avvises."
- (5) A har anket lagmannsrettens avvisningskjennelse. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling og lovanvendelse. Det anføres i korte trekk at bilen ble besluttet inndratt i straffesak mot A og at han derfor må anses å ha ankerett også i inndragningsavgjørelsen. I

dette tilfellet er eierne av bilen, et eldre litauisk ektepar, gitt dårlige muligheter til selv å ivareta sitt tarv i saken, og det fremstår urimelig om A ikke skulle ha ankerett. Lagmannsrettens avvisningskjennelse er videre mangelfullt begrunnet.

- (6) Påtalemyndigheten er kjent med anken, men har ikke inngitt kommentarer.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at ved prøvingen av lagmannsrettens avvisningskjennelse har ankeutvalget full kompetanse, jf. Rt. 2003 side 473 avsnitt 17.
- (8) Straffeloven § 37 c gir adgang til å inndra ting som er beslaglagt i forbindelse med en straffesak, selv om eieren av tingen ikke er kjent eller har kjent oppholdssted i riket. Det er lagt til grunn i praksis at den som eier en ting som er blitt inndratt i medhold av straffeloven § 37 c, har ankerett i tilknytning til inndragningsspørsmålet, jf. Rt. 2003 side 473 og Rt. 1991 side 180.
- (9) Spørsmålet i denne saken er om også den som er blitt domfelt i straffesaken, har ankerett med hensyn til inndragningen.
- (10) Lagmannsretten har i denne saken avvist A' anke over inndragningen av bilen under henvisning til at han ikke er eier av den. Det ble vist til straffeprosessloven § 306 første ledd, som lyder:
- "Dommer av tingrett eller lagmannsrett kan påankes av partene til den ankeinstans som går frem av §§ 6-8."**
- (11) Ankeutvalget kan ikke se at teksten er til hinder for å anse også domfelte som part med hensyn til inndragningsspørsmålet. Spørsmålet blir hvem som i denne situasjonen skal anses som part. I rettspraksis er det akseptert at domfelte har ankerett i disse tilfellene, jf. Rt. 1979 side 1301 og Rt. 2014 side 209. Dette er også lagt til grunn i juridisk teori, jf. Matningsdal, *Inndragning* side 520. Reelle hensyn taler for denne løsningen. Dels kan det være praktisk vanskelig for eierne selv å angripe en inndragningsavgjørelse i medhold av straffeloven § 37 c, og dels kan domfelte selv ha en interesse i å få omgjort en inndragning som i sin tur kan påføre ham et ansvar overfor eierne.
- (12) Lagmannsrettens avvisning av domfeltes anke over inndragningen blir etter dette å oppheve.
- (13) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens kjennelse om å avvise anken over inndragningen oppheves.

Knut H. Kallerud
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: